

[Axel Ivan Pedersen.]

dømmelse hviler, som alle ved, forhåbentlig da, i denne sal, først og fremmest på det skøn, som lægen foretager over den tiltalte ved den kliniske prøve; den eneste betydning, hvis man kan kalde det betydning, alkoholpromillen kan have her, er at afgøre, hvorvidt dette lægelige skøn har været korrekt, eller det ikke har været det, fordi vi jo ofte har set, at lægen har sagt, at nogle var påvirket, som overhovedet ikke havde fået alkohol, og at nogle ikke var påvirket, som havde en endog meget høj promille.

Jeg vil derfor fastholde min påstand, og fremtiden vil også vise, at man i virkeligheden her gennemfører en lovgivning, som det er umuligt at administrere for domstolene. Jeg må have lov at sige til justitsministeren, at jeg var ganske klar over, at i de bemærkninger, jeg gjorde før, nævnte jeg ikke domstolene. Jeg sagde udtrykkelig, at det var et cirkulære til anklagemyndigheden.

Justitsministeren (Thestrup): Den fremstilling, det ærede medlem gav af, hvordan forholdene er under fri bevisbedømmelse, kan jeg ikke godkende. Der indtræder alle de forskellige faktorer med vægt efter den styrke, de har, og der kan lige så vel være tale om, at den ene faktor indtræder med større styrke end den anden, som der kan være tale om, at de er nogenlunde ensartede.

Jeg har allerede ved anden behandling sagt, at jeg er klar over, at den ordning, vi nu etablerer med den fri bevisbedømmelse, vil give domstolene større arbejde, end de ville få, hvis forholdet var det, at de udelukkende skulle rette sig efter blodalkoholpromillen. Men det må dog vel samtidig siges, at det giver en betydelig større retssikkerhed i det øjeblik, alle de forskellige ting skal tages i betragtning og det ikke er en enkelt ting alene, domfældelsen hviler på.

(Kort bemærkning).

Axel Ivan Pedersen: Det er dog en kendsgerning ved de tusinder af retssager, som finder sted om spritkørsel, at dér indtager den kliniske prøve og det lægelige skøn, dette subjektive skøn, en meget fremtrædende plads i de afgørelser, som domstolene har truffet.

Men det har jo tidligere vist sig, og det er det, jeg gerne vil fastslå, at dette skøn har været så usikkert, at man fra de højere domstoles side gennemførte en retspraksis, fordi det viste sig, at ordningen med den fri bevisbedømmelse i virkeligheden ikke var til at administrere.

Jeg skal ikke forlænge denne diskussion, men jeg vil have lov til at sige til slut, at jeg må beklage, at vi i folketinget har forpasset muligheden for at opnå større færdselssikkerhed og en retsteknisk forenkling. Jeg nærer en begrundet frygt for, at den kommende tids udvikling vil blive sådan, at vi må beklage det, og jeg kan for mit vedkommende ikke tage medansvar for en sådan lovgivning og må afgjort stemme imod den.

Justitsministeren (Thestrup): Det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen har naturligvis lov til at have sin mening om, hvordan det vil gå, når dette lovforslag bliver vedtaget.

Men jeg vil dog gerne over for det, det ærede medlem sagde, udtrykkelig betone, at det er ikke således, at man har tilsidesat og regnet som intet den kliniske prøve. Den kliniske prøve har altid spillet en betydelig rolle ved siden af alkoholpromillen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 144 stemmer mod 2; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af international konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og af international konvention om borgerlige og politiske rettigheder med tilhørende valgfri protokol.

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. X) findes i tidenden sp. 3069, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 3001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Idet jeg skal henvise til de udtalelser, justitsministeren fremsatte før under behandlingen af dagsordenens punkt 8, skal jeg bekræfte, at der ved denne menneskerettighedskonventions ratifikation til sin tid vil blive taget forbehold for konventionens art. 20, stk. 1.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 154 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet udenrigsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg til undersøgelse af lægevæsenet m. v. [af Kjeld Olesen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XLII) findes i tillæg A. sp. 3621, fremsættelsen i tidenden sp. 6519).

Forslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg vil først gerne give udtryk for, at jeg er helt enig i, at lægevæsenet og vort sundhedsvæsen i det hele taget befinder sig i en stærk udvikling, som rejser en række problemer, og jeg er også enig i, at nogle af de emner, som forslagsstillerne har trukket frem, er af overordentlig stor interesse og betydning. Endelig vil jeg også gerne slå fast, at vi fra regeringens side er meget positive over for ethvert forslag, der tilsigter en effektiv forbedring af de i dag herskende forhold inden for sygdomsforebyggelsen og sygdomsbehandlingen.

Men når dette er sagt, må jeg også have lov til at sige, at jeg nærer meget stor tvivl om værdien af at gribe problemerne an på den måde, som de ærede folketingsmedlemmer har foreslået. Det fremgår såvel af fremsættelsen som af bemærkningerne til forslaget, at forslagsstillerne har tænkt sig et bredt sammensat udvalg, hvis kommissorium synes at skulle være overordentlig vidtspændende, idet en meget lang række emner, der endda kun er nævnt som eksempler, og som for så vidt er uden direkte indbyrdes sammenhæng, forudsættes behandlet under ét. Et udvalg, der på forsvarlig vis skulle kunne tage alle de omtalte problemer op, ville blive helt umanerlig stort. I den skriftlige fremsættelse fremhæves det tilmed, at udvalget ikke ensidigt må sammensættes af personer inden for sygehusområdet, men også skal repræsentere forbrugere. Hermed nærmer vi os et opgaveområde og en bredde i sammensætningen af samme omfang som f. eks. socialreformkommissionen. I selve forslaget til folketingsbeslutning taler man ikke desto mindre om et hurtigt arbejdende udvalg. Det forekommer mig umiddelbart, at et udvalg som det foreslåede ikke vil være særlig hurtigt arbejdende, og at vi tværtimod risikerer, at nedsættelse af et sådant udvalg meget let kan komme til at bremse udviklingen inden for en række af de enkeltområder, som kommissoriet i givet fald skulle omfatte.

Jeg går ud fra, at det høje ting vil beslutte at nedsætte et udvalg til at se nærmere på forslaget og de emner, som man foreslår taget op til behandling, og jeg er naturligvis parat til at forsyne udvalget med alle oplysninger og redegørelser om de enkelte emner, som kan fremskaffes, ligesom jeg vil være rede til at drøfte disse forhold med udvalget, hvis man ønsker det.

Jeg skal derfor her i dag indskrænke mig til at give en kort og foreløbig kommentar til nogle af de spørgsmål, som forslagsstillerne har trukket frem i bemærkningerne til forslaget.

Det siges heri, at udvalget bør tage ar-